

[Svend Jørgensen.]

gerne af de høje militærudgifter, men herinde har han aldrig advaret imod dem; det er det, jeg nu bebrejder ham.

(Kort bemærkning.)

Ragnhild Andersen: Socialministeren mente ikke, jeg havde grund til at være misfornøjet med, at det foreslås, at lovene først skal træde i kraft fra 1. april 1957. Jo, sandelig er der grund til at være misfornøjet med det. Foruden at jeg er misfornøjet med, at man vil bevare zonegrænserne, forhøje aldersgrænserne og kun give 1 000 kr. i pension til rentemodtagerne, medens man vil give 1 500 kr. i pension til velhavere, er jeg altså også utilfreds med, at man først ønsker lovforslagene gennemført fra 1. april 1957. Jeg finder det urimeligt, for hvad med rentemodtagerne, hvad med vore gamle? De venter jo på den folkepension, som man har lovet dem og har talt så meget om i årevis; de regner med den. Midt i en dyrtid, hvor det hver dag regner ned med prisstigninger på kød, flæsk, mælk, smør, ja, snart sagt alt, hvad ikke mindst almindelige mennesker har brug for, ville det dog være rimeligt, om man tog hensyn til disse forhold, også ved disse lovforslags vedtagelse. Jeg kunne forstå, hvis ministeren havde sagt, at han på grund af dyrtiden var rede til at foreslå erstatning til rentemodtagerne i den periode, de måtte vente på folkepensionen; men jeg har indtryk af, at det ikke er tilfældet, for det er ikke mere end en uge siden, at der her i det høje folketing, også med ministerens fulde billigelse, blev forkastet et lovforslag fra vor side om et fordoblet eengangstillæg. Ja, når man ikke vil hjælpe rentemodtagerne på den måde og give dem erstatning for prisstigningerne i en sådan vanskelig tid, hvorfor i alverden skal de så vente med folkepensionen?

(Kort bemærkning.)

Lorentzen: Den højtærede socialminister var inde på socialdemokratiets valglofter forud for sidste valg. Jeg vil gerne gentage, hvad jeg har sagt herom, for det, som socialministeren for et øjeblik siden sagde om socialdemokratiets løfter før valget, dækker slet ikke det, som socialdemokratiets kandidater sagde på møderne rundt

omkring, hvor man talte om folkepensionen, eller det, som det ærede medlem hr. Bundvad gik ind for i kommissionen, nemlig en værdifast pension, der skulle svare til befolkningens gennemsnitlige indtægt — der var ikke specielt tale om, at det skulle være arbejdernes gennemsnitsindtægt. Det er iøvrigt et spørgsmål, som professor Jørgen Dich har gjort op med i sit afsnit af kommissionsbetænkningen. Jeg ved godt, at det skulle ske gradvis, men jeg kalder det et fantasifoster, der ikke har bund i virkeligheden, men som sikkert alligevel har tiltrukket mange vælgere, der ikke burde have troet på denne agitation.

Overfor den højtærede finansminister har jeg kun den tilføjelse til det, jeg har sagt, at jeg ikke ved at nævne beløbet 4,4 mill. kr. har tænkt på at hænge arbejdernes højskole i Esbjerg ud, slet ikke. Det er fuldstændig i overensstemmelse med loven, at staten yder et tilskud på 3½ pct. af værdien af skolens bygninger og inventar. Nej, jeg har kun nævnt det som udtryk for, at man bliver nødt til at bremse tidens flothed med statens midler, og for at fastslå, at det sikkert havde været klogt, om man havde fulgt venstres standpunkt, dengang vi sagde, at der ikke måtte bygges for over 2 mill. kr., for når der skal bygges for statens midler og staten i fremtiden skal yde tilskud i henhold til loven om folkehøjskoler, kan man ikke tage staten ud af billedet.

(Kort bemærkning.)

Søren Olesen: Den højtærede socialminister kunne ikke rigtig forstå, at der var en forskel på tjenestemændenes forhold og de i de private erhverv beskæftigedes. En tjenestemand må i almindelighed for at opnå pension opgave sit embede, men der er ikke noget i vejen for, at en mand kan fortsætte med sit erhverv og samtidig oppebære folkepension; ja, jeg ser endda i bemærkningerne, at selv medlemmer af dette høje ting, hvis de bliver ved med at være medlemmer, efter at de er fyldt 67 år, kan oppebære folkepension, samtidig med at de oppebærer vederlag her. Det er det system, jeg har vendt mig imod. At der også er visse skævheder ved tjenestemændenes pensionsforhold, tror jeg, vi kan blive enige om. Der er tjenestemænd, som går af i en ret